Dissertatio inauguralis botanico-medica de helleboro nigro / [Gottlob Karl Bachovius].

Contributors

Bachovius, Gottlob Karl. Universität Altdorf.

Publication/Creation

Altorfii Noricorum : Literis Jod. Guil. Kohlesii, [1733]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/ftxjs3yb

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

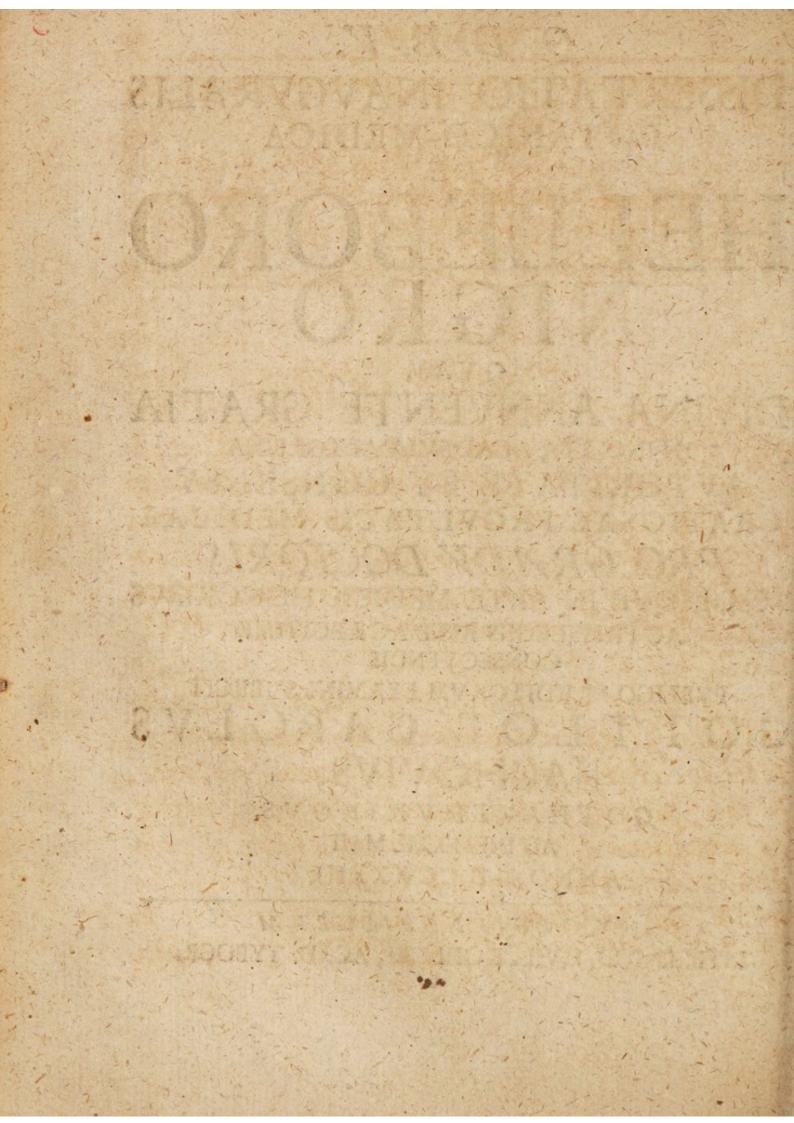
Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

Q. D. B. V. DISSERTATIO INAVGVRALIS BOTANICO-MEDICA DE

HELLEBORO NIGRO

DIVINA ANNVENTE GRATIA IN INCLYTA ACADEMIA ALTORFINA AVTORITATE ET CONSENSV GRATIOS AE FACVLTATIS MEDICAE *PRO GRADV DOCTORIS* SVMMISQVE IN ARTE MEDICA HONORIBVS AC PRIVILEGIIS RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS PVELICO ERVDITOR VM EXAMINI SVEIICIT GOTTLOBCAROLVS BACHOVIVS, GOTHA - THVRINGVS. AD DIEMXXII. MAII ANNO MD CCXXXIII.

ALTORFII NORICORVM LITERIS IOD. GVIL. KOHLESII, ACAD. TYPOGR.

PROOEMIVM.

Nomni medicamentorum apparatu, quo vetustissimos Græcorum Medicos usos esse legimus, vix quicquam magis celebratur in eorundem, que supersunt, litterarum monumentis, quam HEL-LEBORVS. Et cum alia non pauca sint ab iisdem perquam obscure commemorata, proptereaque talium cognitio posteritati propagata minus est, HELLEBORI tamen note & utendi rationes, sic satis perspicua ab iis relicta nobis sunt, ut prisca inventione adhuc hodie imitando gaudere queamus. Absit enim, ut Cl. SALMASIO adstipu. lemur, qui in Homonym. Hyles Iatr. Cap. L. postea-A 2

193)o(EK

posteaquam diversa veterum autorum loca, pro more suo, & critica subtilitate, conferendo inter se, magis intricavit, quam extricavit, tandem ostendere conatus est, Elleborum non esse, cui id nominis hodie datur; quin veterum saltem nigrum Elleborum in totum distare à nostro. Quamvis enim in eorum descriptionibus, partium prasertim extra terram eminentium, nempe foliorum, florum, ac seminum, adversa quadam oc. currant, sufficit tamen, quod radicum, (utpote cumprimis expetitarum) quoad externum habitum non minus ac virtutem, haud obscura habeamus in_ dicia, que ad nostrum bodie usitatum HELLE-BORVM recte satis quadrant. Vetustaigitur celebritas, & in hunc usque diem conservata autoritas HELLEBORI me permovit, ut Speciminis Inauguralis Medici loco, nonnihil de eodem commentarer, non quidem de omni, sed de illo duntaxat, qui nigri epitheto frequentatur. Faxit DI-VINVM NVMEN, ut id bene feliciterg mibi vortat!

CHERREN STORASTO

-5 5.

policit

and , and in Homonymi Hyles Ist. Cop. L. DISSER-

X23)0(8K

DISSERTATIO INAVGVRALIS DE HELLEBORO NIGRO.

§. 1.

VI verum est, quod Græcorum Etymologicum magnum pronuntiat, ELLEBORVM, tanquam Gavao que Qae-paror, nomen accepisse maga to exer ty Boga, quod comesum perimat; HELLEBORVM potius, scribendum forer, quam Elleborum : Sed quoniam Græci vocabula sua, fortuito sape rebus imposita, & in usum recepta, deinceps demum ex ingenio fæpe ab aliis vocibus derivarunt; quemadmodum linguæ omnes fine Grammatica ortæ, postea ad regulas Grammaticorum aptatæ sunt; idcirco nobis perinde erir, Elleborum quis, an Helleborum scribere velit ; tametfi prior modus pronunciandi cum spiritu aspero, sit hodie usitatior fere, magisque probetur accuratissimo Medico philologo Ca/p. HOFMANNO, incomparabili conci. ve meo, & in hac alma Altorfina Professore olim primario. Vid. ejus de medicam. officin. Lib. I. cap. 18. Plurali numero vocem effert VIR GILIVS, Georgic Lib. III. v.451. ubi helleboros graves vocat, quia olim noxium habitum ac terribile, quod postea tam promiscuum factum est, ut plerique studiorum gratia, ad pervidenda acrius, qua commentabantur, sapius sumptit averint, teste PLINIO in Hist. Nat. Lib.XXV. c 21. De Carneade seorsim commemorat VALER. MAXIMVS Lib. IIX. c. 7. n. s. quod cum Chrysippo dispuataturus Elleboro se ante purgaverit, ad exprimendum inge-A 3 nium

\$3)0(80%

6

nium suum attentius, & illius refellendum acrius; quales potiones industria solidæ laudis cupidis effecit appetendas. Conf.HARDVINVS ad laudatum PLINII locum. Neutro in genere PLAVTVS posuit, pseudol. act. IV. Scen. 6. cum ait: Hellebornm bisce hominibus est opus, scilicet quod infaniæ curandæ utilissimum antiquitus haberetur.

§. II.

Italia Veratrum vocat, eodem perhibente Plinio; proptereaque Autores Latini veteres, nominatim SCRIBON. LARGVS & Corn. CELSVS folo utuntur Veratri vocabulo; quamvis COLVMELLA Lib.VI. de R.R. cap 38. id rufticorum effe fcribat. CÆLIVS Aurelianus autem Hellebori nomen retinet, ficut etiam A. GELLIVS Lib. XVII. cap. 15. Noftrates, ad colorem radicis & ufum in sternutamentis ciendis respicientes, appellant strate Micswurts / à tempore vero quo florere herba solet, circa nativitatis Christi Festum nempe, Christwurts. Aliarum gentium diversa appellationes in Jo. BAVHINI Hist. Plant. Tom. III. p. 636. & MENTZELIIIndice plantarum multilingui legere licebit.

§. III.

Sed ut ad iplam rem nunc propius accedam, veteris de Helleboro historiæ vestigia secutus, ante omnia tritissimæ illius differentia, inter album S nigrum, mentionem sacere debeo. Jam antea vero prosessius sum, me nigri duntaxat Hellebori rationem in præsenti tractatione habiturum. Quare quicquid ad albi notitiam pertinet, studiose hic removeo, devitandæ prolixitatis nimiæ causa; quamvis non ignorem, non modo priscos Medicinæ statores illos Græcos, utrumque helleborum simul ad suas morborum curationes adhi-

約号)0(80%

adhibuisse, sed & albi & nigri in charactere fructuum existere haud minimam affinitatem. Liceat itaque mili generalem bellebori nigri definitionem mutuare ex oculatissimi Botanici TOVRNEFORTII Instit. rei Herb. pag. 271. Quod sit planta genus, flore rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante : ex cujus meditullio surgit pistillum, plurimis corniculis, inter stamina & petala jacentibus, circa basin cinctum, quod deinde abit in fructum, in quo velut in capitulum colliguntur vagina membranacea in corau plerumque desinentes, secundum longitudinem debiscentes, & seminibus seta plerumque subrotundis vel ovatis.

§. IV.

Unum est, quod circa istam, alias optime se habentem TOURNEFORTII definitionem, haud sine ratione admonuit Job. RAIVS, Methodo Plant. emend. pag. 77. Genuina Hellebori N. slorum petala esse tubulosa illa, qua stamina & capitulum velut corona cingunt : folia autem ista lata, speciosa, qua slorum petala vulgo habentur, cum non dessunt, aut marcescant, sed ad fructus usque maturitatem durent, calicem potius constituere. Ceterum diversas ultra duodecim Hell. N. veras species enumerat laudatus TOVRNEFORT. 1. c. quibus in Corollario duas superaddit alias, & inprimis Hell N., Orientalem, amplissimo folio, caule praalto, slore purpurascente, quem etiam dudum observavit BELLONIVS in Olympo Asia monte, & in suis observ. Lib. III. Cap. IV. annotavit.

§. V.

Ad hanc, à Bellonio memoratam Hellebori speciem parum

193)o(EK

rum equidem attendunt Botanici plerique, & tanquam reapfe diftinctam vix agnofcunt, ut mihi quoque dubium ferme videretur, utrum à vulgari, mox describenda discrepet? Veruntamen, cum solercissimus ille vir TOVRNEFORTIVS talem admittat, diserteque statuat, ipsa mihi præceterisnotanda venit ideo, quod in istis locis nascatur, quibus pridem optimum Helleborum nigrum nasci affirmatum legimus. Qualiscunque vero tandem suerit illius conditio, non videtur admodum abludere à communi, & nostris quoque terris familiari Helleboro, nisi forsitan amplitudine partium quarundam majori, & virium præstantia, quæ probabiliter bonitati climatis ac soli natalis tribuenda est.

§. VI.

Nostratis autem Hellebori nigri usitatioris descriptionem à Jo. BAVHINO traditam, pro ratione instituti mei concinnatam, in medium proferre nunc juvabit. Radicem habet numerosis fibris, cortice subnigro, nonnihil cum acrimonia levi amaricantem, lignosam & duram medullam obducentem. Folia à radice pediculo spithamao crasso, succulento, tereti, punctis purpureis notato appenta, divifa utplurimum in folia novem, viridantia, lævia, rigidiora, craffioraque, quam in vulgari flore viridi, lata, obtusa, serrata, in extremi folii ora & paulo inferius, crenis autem vidua relicta portione tota: pediculi singularium foliorum, ut & aversi folii nervus, purpurascentes. Inter folia Flores occultantur, pediculo utplurimum palmari, aut sesquipalmari, fucculento, & maculofo, ex foliis quinque candidis, ungue purpurascente extrinsecus, subrotundis, striato venularum discursu præditis. Ad floris imum foliolum oblongum integrum, pauloque inferius aliud tanquam vagina, interdum divisum in plura. Floris medium occupant staminula

第3)0(8年

minula multa, lutea, breviaque, cum corona decem, duodecimve tubulorum virentium. Succedunt filique corniculate, intorte, septene, in quibus semen parvum, rotundum, nigrum; sit interdum, ut cunte in semina slore ejus solia colorem contrahant serrugiacum tam intra, quam extra. Aliquando slorem habet valde rubentem, interdum album, pro anni constitutione.

§. VII.

Præter istum, flore roseo donatum Helleborum, commemorandus mihi nunc venit bortensis vulgo dictus, flore viridi, qui hoc ipso colore potissimum à priori differt, radicis autem forma & habitu plurimum cum eo convenit. Nec minor est virtutum convenientia, ut non dubitaverie JO. BAVHINVS I. c. provocare ad experientiam, quod in purgando & reliquis usibus, hic flore viridi praditus, eadem cum priori omnino prastet. Quare etiam J. B. CHO-MEL dans l'histoire des Plantesusuelles p. 25. asserta Gallos suos indifferenter uti duabus illis hellebori speciebus. Quin bene memini, quod Medicorum nostræ ætatis facile Coryphæus, D. Georg. Wolfg. WEDELIVS, eundem flore viridi antepositerit alteri, florem roseum exhibenti: quod illius radices ceter arum specierum omnes amarore & acrimonia sua & viribus superent; easdemque propterea, quotannis fere ex Styria, (ubi copiosæ non minus, quam præstantissimæ nascuntur) fibi in usum domesticæ dispensationis afferri curaverit.

§. VIII.

Poterunt itaque pro usu medico dua ista hellebori nigri species sufficere, ut non adeo necesse videatur navigare Anticyras, & è locis procul dissitis accersere præstantiorem helleborum; etsi illius, à Bellonio ac Tournesortio laudati Orientalis, prærogativæ nihil derogatum velim. Salvo sic melioris delectu, cavere decet imposturas & substitutiones B frau-

ある)の(86%

fraudulentas aliarum radicum, five fint ejusdem, five alieni generis stirpium. Facessant igitur Helleborastri ac Helleborines cujuscunque speciei radices, dum & illius, qui vulgo, licet perperam & fine veritatis fundamento dicitur Hel. leborus niger Hippocratis, de quo forsitan optimus ille Senex cogitavit nunquam. Neque ctiam hæc planta eft species genuina hellebori, sed potius Adonis hellebori radice, buphthalmi flore, quemadmodum P. HERMANNVS in horto Lugd. Batav. recte nominavit. Hujus equidem radices haud exiguam cum vero helleboro nigro habent similitudinem, quoad figuram & colorem, purgandi etiam facultate, sed debiliori præditæ creduntut, ideoque neutiquam substituendas prudenter censuit Barth. ZORN in Botanol. Med p. Et sane verosimile est, per incautas aut malitiosas 280. ejusmodi substitiones evenisse, ut contra veterum elogia quandoque inertior, quandoque deleterius plane Hellebori usus sit deptehensus.

§. IX.

Ceterum de Helleboro nigro in usum Medicum folia & radices potifimum recipiuntur. Radices eo tempore effodiendæ sunt, quo succus in plantas nondum absumptus est, saltem ante quam slores producuntur. Ipsavero ad tertium calidorum gradum, ex veterum sententia referre suadet fapor earundem acris, linguæ papillas seriens, qui à particulis salinis, sulphureis & tenuibus dependet. Particularum harum qualitates dum eædem sunt, quæ nerveas ventriculi & intestinorum sibras irritant, humores viscidos ibi latitantes, incidendo ad evacuationem disponunt, & vasorum obstructionem reserant, & facultatem harum radicum purgatricem ipso effectu manisestant. Juxta Jo. Valent. WILLII testimonium 1. de Morb. Castr. Helleborus noster ez primis viis non solum omnis generis humores visios educit

10

193)o(& C;

cir, fed & in remotis visceribus, quorsum vires suas per vasa lastea & venas extendit, talem excretionem promover. S. X.

Et illa quidem adeo activa in expurgando corpore, & à remotis quoque partibus corporis educendi noxiam materiam virtus, fine dubio inde ab antiquissimis temporibus celebratum reddidit Helleborum utrumque, ac seorsim nigrum. cujus beneficio MELAMPVS quidam narratur restituisse infanientes Procti Argiv. Regis filias; unde idem, præter amplissimam regni portionem, hoc reportavit gloriæ, ut ipse postmodum Helleborus niger appellaretur Melampodium. Totamillam historiam, sive fabulam, ex antiquis scriptoribus curiose conquisitam recensuit Celeber. D. Jo. Henr. SCHVLTZIVS, tam in Dissert. erudita de Elleborismis Veterum, quam in Histor. Medicina pag. 87. seqq. Ubi etiam non immerito ipse dolet, deficere nunc penitus scripta Veterum, quibus accuratior Methodus utendi Elleborismis, tanquam reinter Medicos olim omnes cognitisfima, forte satis dilucide tradita fuit, aut certe tradi debuit.

§. XI.

Neque tamen ideirco abstinemus hodie illius decantato usu, etiam purgandi fine, quamvis determinato magis, nominatim in affectibus, quos Melancholicos communiter nuncupamus, iisque præsertim gravioribus, quod sapienter etiam admonuit laudatissimus WEDELIVS in Amænit. M. M. pag. 250. adductis hanc in rem variis variorum experimentis. Locum vero habet præcipue Helleborus niger in substantia (quod dicimus) non tam pulvere propinato radicis, quam eadem infusa cum vino, aut leniter decocta cum aquosis liquoribus. Solent autem præscribi fibræ rad. Helleb. nigr. utpote efficaciores adempto eapitulo, cepæ quodammodo simili, quod etiam annotavit DIOSCORIDES.

B 2

約3)0(品味

§. XII.

In paulo minori autem dosi, quam que pro purgatione neceffaria est, aperientibus admista radix Hellebori nigri, majorem quasi stimulum ipsis addit ad penetrandum in varias viscerum obstructiones, præsertim in inferiori corporis regione; quandoquidem sic mensium pariter ac hamorrhoidum satut arem fluxum promovet; quo sine purgantibus etiam aliis associatur extractum, de quo plura mox dicam. Simplex valde modus adhibendi præscribitur à Jo. HEVRNIO, Method. ad prax. med. pag. 429. scilicet pomum radicibus Hellebori nigri ad 38. Saliquot caryophyllis transsigi, sub cineribus coqui, helleboroque evulso S abjecto, pomum comedere jubet; quo remedio, vere euporisto, hominem quartana laborantem, aliis pluribus incassum association, vid. Ephemer. A. N. C. Dec. 11. Ann. VI. pag. 99.

J. XIII.

Quare non admodum operofa praparatione, aut correctione indigere viderur Helleborus niger, nifi propter indolem, quam habet cum pluribus aliis purgantibus communem, torminofam feilicet, quæ aromaticis atque carminativis, itemque falibus digeftivis facile mitefeit. Nihilominus variorum autorum varia compositiones celebrantur, quas longa ferie exposuit Guern. ROLFINCIVS Lib. de Purgant. vegetab. pag. 225. seqq., nominatim extractum, Syrupos diversos, Oxymel Juliani, Helleborismum Matthioli, Quintam Essentiam Fabri &c. quæ singula hue transcribere prolixum nimis foret.

S. XIV.

De Extracto feorsim, utpote frequentioris usus præparato, ut nonnulla commemorem, perplacet mihi judicium Georg. Philip. NENTERI in Comment. ad Dan. LV-DOVICI

193)o(84

DOVICI Pharmac. p. 21. Licet horum extractorum multa admodum speciosa ac elegantia videantur, merito tamen illis omnibus extractum aqua simplici, aut sale tartari parure alterata paratum prefertur, partim quia tutius, & in operatione præsentius, partim quia absque multis ambagibus, atque inutilibus sumptibus fieri potest. Quod enim Sulphureis menstruis extrahitur, parum extracti largitur, & ob tormina suspectum est, quia resinosam tantum partemcontinet, de quo vid. ETTMüLL. Tom. 11. p. 27. a. Quod autem acidis paratur, multum virtutis amittit, nec in tanta copia colligitur? quod denique mixtis extrahitur menstruis, comodius quidem est iis, que acidis atque sulphureis parantur, sed cui bono tot ambages ? Comprobat idem Dn. BOVLDVC in hift. Acad. Reg. scient. an. 1701. pag. 194. Cum enim aqua radicem extraxisset, quicquid in ea gummosum & resinosum crat, obtinuit; unde Spiritus vini remanentiæ superfusus nil amplius refinæ extraxit. Et illud quidem cum aqua paratum extractum optime purgabat, absque corminibus, alterum vero, per spiritum vini factum, non solum tormina & irritationem excitabat, sed & parum expurgabat : hæc ille. Qua ratione TOVRNEFORTIVS inftituerit Hellebori nigri extractionem, ipse quidem non indicat, testatur vero in suo Hodæporico, Tom. II. pag. 189., quod è libris XXV. radicum Hellebori nigri, in monte Olympo collecti, duas extracti libras obtinuerit. Propinatum hoc extractum, faciendi experimenti causa, tribus Armenianis, ad Bj. cuique, inter purgandum non modo nauseam, & intestinorum tormina & moleftum ardoris atque rosionis sensum stomachi, per cesophagum ascendentem excitavit, sed & spasmos arque motus convulsivos, cum impetu violento ad caput, instar ja-culi; quæ symptomata cum per aliquot dies subinde reverterentur, multum diminuerunt existimationi celebrati tanto. pere remedii.

12

193)o(ECK

§. XV. Utrum sontici effectus illi ab incongrua extracti præparatione, an nimia ejus dosi provenerint, decernere vix audeo, quamvis ad posterius statuendum magis inclinem: quare jam antea monui, quod commodius fere istud extractum pro stimulo purgantium aliorum, refracta dosi addatur, quam solitarie & liberaliter exhibeatur. Ne itaque in præscriptione hellebor atorum remediorum graviter impingatur, non tantum ad præparandi modum, sed & subjectorum con. stitutionem provide attendendum crit, ipsæque inprimis doses caute sunt definiendæ, quo major circa has Autorum occurrit dissensus, quem studiose exposuit & quodammodo conciliavit Simon PAVLLI, in Append. Quadripart. Botan. P. 589. Secundum propriam vero ejus sententiam hellebori nigri dosis in pulvere est à gr. XV. ad. Bj. in infuso à zj. vix ad alteram, extracti vero á BB. ad gr. XV. Ceterum uti plerorumque purgantium gummeo refinosorum adversa & torminosa indoles, ita seorsim extr. hellebori plurimum corrigi potest additis in formula gr. aliquot salis digestivi, przfertim tartari vitriolati.

§. XVI.

Progredior autem nunc ad declarandas hellebori, poft purgantem, etiam in alter ando corpore celebratas virtutes. Nobilifima fane cenferi debet, quam à folo pulvere foliorum hellebori nigri, cum fachari pondere æquali ad 38. & amplius affumto, ufu continuato, ad vitam cum bona valetudine longiffimam reddendam pollicetur Theophr. PA-RACELSVS peculiari opufculo; tametfi neminem ego noverim, qui ultra modum commendato illo experimento, aut fibi aut aliis longævitatem procuraverit, cum & ipfe nil dignum tanto praftiterit promisfor biatu; vita nempe fun-Rus, nondum annos natus quinquaginta.

14

第3)0(記代

6. XVII.

Firmiori experientia fundamento nititur virtus in expediendis hypochondriorum obstructionibus, atque hinc ortis affectibus melancholicis, quod jam supra indicavi. Hoc loco maximopere laudanda venit tinctura Martis helleborata, Wedeliana inventionis, de qua extat etiam singularis Dissertatio, ab autoris duobus filiis dignissimis in lucem proposita Jena An. 1695. Paratur autem hoc medicamentum ex hellebori nigri radicibus, limatura Martis, Startaro crudo, cum aqua coctis; post depurationem liquori leniter inspissa, arcenda corruptionis causa, affunditur modicum spissa vini. Tinctura hac, si largiori propinetur dosi, ad guttas centum aut ultra (cum aliasà 30. ad 35. sufficiat) propinata, blande movet alvum, unaque vitios humores educit, & laudatos effectus de cetero intensibiliter fere producit. S. XVIII.

In cephalaa, tum etiam vertigine idiopathica, necnon in artuum tremore, Celeber. D. Jo. IVNCKERVS in Confpetu Med. Prax.valde commendat effentiam ex Hellebori nigri extracto refinofo, fecundum Illustris D. STAHLII methodum, mediante Spiritu vini paratam, non faltem purgandi, fed fimul alterandi fine. WEDELIVS 1. c. mentionem facit libelli empirici Germanici, in quo recenfetur remedium curanda Mania; fi extractum Hellebori nigri, cum aqua fimplici coquendo factum, & defpumatione depuratum, quotidie ad gr I. vel alterum detur.

§. XIX.

Gravissimam ac diuturnam in utroque genu contracturam, extracto & esfentia hellebori nigri, per dies plusculos continuato usu, feliciter curavit Martin. Maximil. PRVG-MAYERVS: vid. Ephemer. A. N. C. Dec. 111. An. 1. pag. 3. ubi in scholio plura in ejus laudem afferuntur, & pro ampliori

108)0(84

16

pliori virtutum hellebori nigri cognitione commendatur Jo. Dan. MYLII Basil. Chym. Liber VI. qui fane in Cap. XVIII. permulta de iis cumulavic, tum ex PARACELSI, tum aliorum forte melioribus experimentis. Longe adhuc plures utilitates hellebori nigri, tam interne adhibiti, quam extrinsecus applicati, nominatim in set aceo contra pestem, ut & ad fist ulas, quo minus recenseam, penuria temporis prohibeor. Pleraque tamen, à me forsitan omissa, legere licebit in ZORNII Bot anogol. Med.

§. XX.

Vnum succurrit, quod prætermissum vituperabunt forte aliqui, quod scil. nullum instituerim Hellebori nigri examen chymicum. Sed ut verum fatear, accusata modo temporis angustia id impedivit. Eo facilius autem hoc labore supersedeo, quo magis alios eodem jam defunctos deprehendo, nominatim Celeb. D.Rud. Jacob.CAMERARIVM, in Differtatione de Hellebo-ro nigro, habita Tubingæ, MDCLXXXIV. tum etiam supra citatum Dn.BOVLDVC; in quorum experimentis sat curiosis acquiescere posse puto Curiosum Lectorem; quamvis dissimulare nequeam, quod existimem, per analysin chymicam, igne (ut fieri solet) violentiori factam, uti aliorum vegetabilium, præsertim purgantium, ita Hellebori seorsim nigri naturalem crasin adeo perverti ac destrui, ut ex omnibus inde productis, quocunque modo confideratis & computatis, parum aut nihil ad melius declarandam, sive ipsam naturalem materiæ compositionem, sive facultatem cumprimis purgantem concludi queat; cum præsertim hæc ultimo dicta virtus, per illamignis torturam tantum non omnino pereat. Quicquid demum sit, ego festinatæ tractationis & concifæ brevitatis veniam exposco.

S. D. G.